

Publicerad 2012-03-16 18:35 av aol

*när man ligger där ensam i sej själ
ångesten brottas ner i grottekvarnen
kommer ut som frid på andra sidan,*

Friden.

Sakta faller mörkret över blå vårkväll,

bakom skvallrande ljusgluggar i vägg
infann sej en lugn stund,

som om den han saknat så levde,

i en kort sekund bröts orosfingrar upp
som hållit hjärtat i ett järngrepp,

i slutet av det sagda och allt man gjort
är det enda man äger sin egen död,

den fick man med sej i födelsen
den går ingenstans den ersätter livet,
vi bär den i alla fall så gott vi kan,

sov i ro

medan vårvindar tar fart över fälten slår
sjungande mot trummande fönsterluckor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aol med Poeter.se id #16425 innehar upphovsrätten